

den Sjettes Skoleforordning af 1814. Det var et Standpunkt, der med Hensyn til Skolevæsenets Indretning var udtrykt i Ordene: Vi alene vide. Jeg tvivler heller ikke om, at Socialdemokraterne, med det ærede Medlem som Ordfører, for alt, hvad der vedrører Skolevæsenet, gerne vilde slaa fast: „Vi alene vide“, og gerne vilde tilbage til den Aand og Tankegang, der laa til Grund for Skoleordningen af 1814. Men jeg vil udsætte en Drøftelse af disse Spørgsmaal med det ærede Medlem, indtil Skoleloven foreligger til 2den og 3die Behandling. Da vil der sikkert blive rig Lejlighed for os til at fremsætte hver sine Ansøgelser angaaende dette i og for sig store og vigtige Spørgsmaal om, hvorledes vort Skolevæsen skal indrettes i Fremtiden.

Birck: I Anledning af det Forslag, som Socialdemokraterne have stillet om Nedsættelse af en Kommission til Udarbejdelse af Forslag om forskellige Skole-spørgsmaal, vil jeg med Hensyn til Realiteten sige, at det forekommer mig, at i alt Fald Spørgsmaalet om Læreruddannelsen er saa paatrængende, at det bør tages under Overvejelse. Men jeg tilstaar, at jeg er enig med det ærede Medlem, der nu satte sig, i, at det ikke hører hjemme paa Finansloven, og det glæder mig, at det ærede Medlem nu har den Opfattelse, som han vist ikke havde tidligere, da han stod i Opposition til Højregeringer, at det i og for sig er utilbørligt at føre uvedkommende Spørgsmaal ind paa Finansloven. Det er jeg imod, som mit Parti altid har været det. Men jeg indrømmer, at Socialdemokraterne med nogen Grund have stillet Spørgsmaalet her, idet det staa saadan for mig, at den ærede Ordfører for Socialdemokraterne har Ret i, at det er en formelt nødvendig Protest.

Formanden: Det ærede Medlem har ikke Ret i denne Udtalelse.

Birck: Den højtærede Formand ved jo endnu ikke, hvad jeg vil sige.

Formanden: Det er ikke til at tage fejl af.

Birck: Jeg har vanskeligt ved at lade være at sige, hvad jeg ikke burde sige, da jeg ikke rigtig ved, hvad den højtærede Formand vil forbyde mig at sige. Men jeg skal forsøge at gætte den højtærede Formands Tanke, forhaabentlig med samme Held som det, hvormed han har gættet min.

Jeg ønsker kun at sige, at mit Parti som Mindretal er interesseret i, at Interpellationsretten hævdes her i Tinget, og at det enten ved Praksis eller ændret Forretningsorden...

Formanden: Denne Ret bliver ikke krænkert her i Tinget.

Birck: Jeg siger ogsaa: Eller ved en ændret Forretningsorden. Jeg beklager, at Forholdene have været saadanne, at Socialdemokraterne ere blevne nødte til at gøre noget saadant, som de have gjort, til Hævdelse af Mindretallets Ret. Men hvad selve Sagen angaar, maa jeg erklære mig ganske enig med det ærede Medlem for Assens (Berntsen).

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgekreds): Under Nr. 149 er der af et Mindretal stillet et Forslag, som gaar ud paa at forhøje den Sum, der er foreslaaet til Børnehjemmene, en Sum paa i alt 31,200 Kr. med 12,200 Kr. saaledes, at der yderligere kan ydes 10 Kr. for hvert Barn, som findes i de forskellige Børnehjem, der findes opførte paa Kultusministeriets Budget. Forholdet er nu saaledes, at der under Kultusministeriet sorterer 39 Børnehjem. Der er i Aar kommet 2 ny til, saa der i alt er 41 Børnehjem, og disse Børnehjem faa et Tilskud af 25,450 Kr. Da der paa disse Børnehjem findes 1,153 Børn, betyder det, at der fra Statens Side udbetales 22 Kr. til hvert Barn. Ved Siden af dette Bidrag fra Staten faa Børnehjemmene som Regel et Tilskud fra Kommuner eller fra dem, som skulde betale for Børnene, af 100 eller 150 Kr., for adskillige Børn endnu mindre.

Det er gentagne Gange af Reformpartiets Ordfører, det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup), naar Forhold vedrørende de forsømte Børn have været paa Tale, blevet erkendt, at alle eller saa godt som alle Børnehjem leve under trykkede Kaar, at de ikke kunne gøre det saa godt for Børnene, som de burde, fordi de savnede Penge. Jeg har i Dag talt med det ærede Medlem for Kellerup, han kan ikke være til Stede her i Aften, men han har bemyndiget mig til at sige, at det passer, at saa godt som alle Børnehjem leve under meget trykkede Kaar og trænge i høj Grad til Understøttelse. Det kan man ogsaa godt forstaa maa være Tilfældet.

Hvis vi ville se efter paa Finansloven under Justitsministeriet, ville vi faa at se,